

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXX. An vox Meritvm sit vruspanda vt αγιογράφη?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

IV. DE IUSTIFICATIONE MERITORIA.

QVÆSTIO LXXX.

*An vox MERITI sit usurpanda ut
ἀγισθησῶν?*

LUTHERANI, ut Mar. Bucerus in Colloq. Ratiob. negat Scripturam, aut Patres voce Meriti vsos: Vfos tamen quosdam dura cum catachresi.

CALVINIANI, ut Calvinus Inst. 3. c. 15. §. 2. negat vtendum voce Meriti vel mercedis; dicendum dari abs Deo bonis operibus liberalem remunerationem. Simul acerbè perstringit S. Patres, quod vsu vocis Meriti pessimè consuluerint fidei sinceritati. Itaque dissonat ab Lutheranis verbo; re nihil.

AUTOR. I. Vox Meritum est aptè in Scriptura, Eccl. 16. *Misericordia faciet locum cuique secundum MERITVM operum.*

INSTAT Calvinus non esse vocem Meritum ibi, sed κατὰ ἔγρα.

DICO. Hoc idem est: nam reddere alicui secundum opera, est reddere vt meretur. Vnde Hebr. 13. *Talibus hostijs promeretur Deus* ἐὺ ἀγεσθήσεται, delectatur, placatur, ait Chryl. placetur, ait Oecumenius. Calvinus: placetur ijs Deo; non tamen recte vocatur meritum. At qui facit placitum alteri, benè meretur de eodem.

II. Vox meriti deducitur è Scripturis, vbi dicitur ἀξία meritū, ἀξισθησῶν mereri. Vt 2. Thes. 1. *Vt digni habeamini regno Dei.* Apoc. 3. *Ambulent mecum in albis, quia digni sunt.* Apoc. 16. *Dedisti eis Sanguinem bibere: digni sunt enim, id est meriti sunt.*

III. Vox Mercedis frequens est Scri

pturæ: Gen. 15. *Ego merces tua magna nimis.* 2. Paral. 15. *Confortamini, erit enim merces operi vestro.* Sap. 5. *Apud Dominum est merces eorum.* Mat. 5. *Merces vestra copiosa est in caelis.* 1. Cor. 3. *Vnicuique propriam mercedem habebis.* Apo. vlt. *Ecce venio cito, & merces mea mecum*

QVÆSTIO LXXXI.

An opera iustorum sint aeterna vita meritoria?

LUTHERANI principio contemptim docebant de operum meriti: post bifariam temperant in Confess. Aug. & Apolog. art. 10.

1. Opera bona esse meritoria, hic & isthic, temporalium & spiritualium; sed non vite aeternae.

2. Esse meritoria, sed non ex sese vt iustis, sed ex fide, Deique liberalitate, regentis nostram indignitatem & operum.

CALVINIANI in Harmonia Confessionum Geneu. & apud Scharpium aiunt: Non omnibus nostris meritis in opere iustificationis & salutis renunciamus; & solum Christi meritum tale esse, vt iustificationem efficiat, & vitam aeternam afferimus. Dicimus ergo, opera in conspectu Dei ex congruo, nec ex condigno vita aeterna esse meritoria.

CALVINUS Inst. 2. c. 1. §. 9. Inst. 3. c. 15. §. 3. An tid. sess. 6. c. 14. &c. pro fundamento ponit, pec. or. manere in iustis cuius tabe omnia opera inficiantur, vt sint damnabilia.

SVADENT istis. 1. Psal. 102. *Coronatus es misericordia.* Mat. 5. *Misericordes misericordiam consequentur.*

2. Isa. 55. *Emite absque vlla commutatione vocem & lac.* Dan. 9. *Non in iustificationibus nostris presternimus preces nostras, sed in miserationibus suis.*

3. Luc. 17. *Cum feceritis omnia, dicitur seruus miles sumus.*

4. Rom. 6. *Stipendium peccati mors; gratia Dei vita aeterna.*

5. Rom. 8. *Non sunt condigna passiones huius, &c. Phil. 3. Inueniar non habens meam iustitiam, qua ex lege est; sed illam, qua ex fide est Iesu Christi.* &c.

6. Rom.